

Kardinal Josip Bozanić
nadbiskup zagrebački i veliki kancelar

Pozdravni govor
na svečanosti dodjele počasnoga doktorata
Hrvatskoga katoličkog sveučilišta
uzoritom gospodinu kardinalu
GERHARDU LUDWIGU MÜLLERU
pročelniku Kongregacije za nauk vjere

Cijenjeni uzvanici, draga braćo i sestre,
sudionici ovoga svečanog akademskog čina!

Hrvatsko katoličko sveučilište, kao mlado sveučilište, tijekom prvih deset godina svoga postojanja često je živjelo iskustvo novoga, susretalo se s izazovima i zahtjevnosću raznih početaka. Ipak, u životu Sveučilišta rijetko se što može usporediti s dodjelom prvoga počasnog doktorata. Zato sam smatrao da je upravo deseta obljetnica Sveučilišta lijepa prigoda za taj događaj, kojemu danas svjedočimo i u kojem sudjelujemo. Drago mi je da je Senat Hrvatskoga katoličkog sveučilišta prihvatio taj moj prijedlog i poticaj, zajedno s prijedlogom da – kao prvomu – naslov počasnoga doktora bude dodijeljen kardinalu Gerhardu Ludwigu Mülleru, pročelniku Kongregacije za nauk vjere.

Uzoritog Kardinala najsrdačnije pozdravljam i kao subrata u Zboru kardinala i kao dragoga počasnoga gosta među nama. Ujedno mu zahvaljujem što je prihvatio da mu ovdje u Zagrebu bude dodijeljen počasni doktorat. Razloga da upravo kardinal Gerhard Ludwig Müller bude prvi počasni doktor našega Sveučilišta ima više. Ti su razlozi vidljivi kako u svjetlu same osobe Kardinala i njegova teološkoga znanstvenog doprinosa, tako i u svjetlu službe koju obnaša u Katoličkoj Crkvi.

Proslava desete obljetnice osnutka Sveučilišta dobra je prigoda da se obnovi i učvrsti njegov identitet. Ono je steklo stanovitu prepoznatljivost i zaživjelo na svojim

temeljnim odrednicama koje su vidljive u njegovu imenu i u znakovima njegova identiteta. Upravo te identitetske odrednice odgovaraju na pitanje zašto smatramo da je kardinal Müller prava osoba koja objedinjujući ih upućuje na nosive oznake našega Sveučilišta.

Prije osvrta na samo ime Sveučilišta, važno je istaknuti premisu iz koje sve izvire. Naime, od samoga početka, Hrvatsko katoličko sveučilište raslo je u povezanosti s divnom sintagmom iz Proslova svetoga Evanđelja po Ivanu: *Svjetlo istinsko – Lux vera*. Radosnu vijest Božje objave u Isusu Kristu Evanđelist je ovako izrekao: »Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet« (*Iv 1, 9*).

Taj spoj Svjetla i Istine otkriva jezgru svakoga ljudskog razmišljanja, spoznaje i govora o stvarnosti, koju kao Crkva živimo u otajstvu Stvaranja i Otkupljenja. To je Svjetlo moguće susresti u njegovoj ljepoti i punini Božjim darom razuma i vjere. To je Svjetlo neodvojivo od Istine za kojom čovjek čezne, koju traži i kojoj se raduje. U tome leži poslanje Sveučilišta. Ono izranja iz traženja i susreta s Istinom koja se objavljuje dublje i konkretnije u životnoj stvarnosti pojedinca i zajednice, otvarajući smisao postojanja čovjeka i svijeta. Svjesni smo koliko je danas važno njegovati prostor spoznaje i djelovanja ne samo razumom, nego i vjerom. Stoga je upućenost na nauk vjere neizostavna prije bilo kakvoga drugog organizacijskog uređivanja i promišljanja o poslanju Sveučilišta.

Naše Sveučilište u svome imenu nosi oznaku katoličkoga, čime se ne ističe samo pripadnost Crkvi, nego i ljudske i kršćanske vrijednosti što ih Katolička Crkva – nasljeđujući svoga božanskoga Učitelja – od samoga početka unosi u društvo, izgrađujući kršćansku kulturu ljubavi, milosrđa i solidarnosti. Katolištvo Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta očituje crkvenost i crkvenu univerzalnost, ali jednako tako i susljednost u zajedništvu, uzajamnu povezanost naraštaja u koju svatko unosi svoja obilježja, a Bog daje rast i plodove. Odluka o osnivanju Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta dozrijevala je tijekom pontifikata svetog Ivana Pavla II., Sveučilište je osnovano na početku pontifikata pape Benedikta XVI., a sada nastavlja svoje

djelovanje u pontifikatu pape Franje. Život i službe kardinala Müllera dobro odražavaju tu ucijepljenost u crkvenost i u obilježje katolištva, sa širinom pogleda na univerzalnost Crkve i na suradničku povezanost s papama koji daju pečat djelovanju Sveučilišta.

Treća je oznaka našega Sveučilišta to da je hrvatsko. Ta je odrednica široka i teško ju je svesti na jedan vid promatranja. Ni ovdje ona nije samo nastojanje da Sveučilište bude na primjeren način prisutno u širini hrvatskoga bića, kako u Domovini tako i na raznim mjestima u svijetu gdje žive pripadnici hrvatskoga naroda. Ako bismo željeli izdvojiti najljepše iz hrvatskoga identiteta, onda se to može vidjeti poglavito u svetima i blaženima, među kojima je u suvremenosti nedvojbeno najistaknutiji blaženi Alojzije Stepinac. Njegov zagovor i blizinu Sveučilištu molimo od najranijih početaka. U blaženom Alojziju sažima se suvremena povijest Crkve u Hrvatskoj, ali velikim dijelom i Sveopće Crkve. Njegov nam je život i mučenička smrt trajno nadahnuće i smjerokaz, utjeha i vrelo snage u svemu što kao Crkva živimo. Kardinal Müller jasno je pokazao koliko poznaje i cijeni taj svetački lik koji je temelj identiteta hrvatskih vjernika i naroda.

Poveznica s obilježjem hrvatskoga živi i u činjenici da je kardinal Müller, u službi pročelnika Kongregacije za nauk vjere, treći nasljednik kardinala Franje Šepera, čije se trideset i pete obljetnice smrti spominjemo ove godine. Ta je karika još snažnija, ako se sjetimo da je kardinala Šepera na tome mjestu neposredno naslijedio kardinal Joseph Ratzinger, kasnije papa Benedikt XVI.

Kardinalu Mülleru domovina je Njemačka, zemlja u kojoj živi puno Hrvata, kojima je u vremenima raznih nevolja i progonstava Njemačka postala novim domom i - naročito po crkvenome zajedništvu - omogućila duboku suradnju i uzajamnu upućenost dvaju naroda unutar iste kršćanske kulture. Kardinal Müller poznaje hrvatsku dušu, prepoznaje naše teškoće iz prošlosti i sadašnjosti, ali uočava i snagu koja nam je potrebna za obnavljanje nade, tako potrebne i Hrvatskoj i Europi.

Uzoriti gospodine Kardinale, hvala Vam što ste prihvatili počasni doktorat. Dok Vam Sveučilište odaje svoje priznanje, u Vašem dolasku i mi prepoznavamo s Vaše strane nama udijeljenu čast. Neka Vas prati snaga Božjega Duha, mudrost Istinskoga svjetla, zagovor blaženoga Alojzija Stepinca te molitva vjernika Zagrebačke nadbiskupije i cijele Crkve u Hrvatskoj.